

24. Raamattuluento: Totuus ja harha

Rukous:

Auta, oi Jeesus, kun eksytys suuri
maata käy voimalla valloittamaan.
Saatana väijyy nyt julmana juuri
valmiina sieluja vangitsemaan.
Maailman ruhtinas miettivi ansaa,
kuinka se turmioon syöksisi kansaa,
kuinka se turmioon syöksisi kansaa.
VK 385:1

Totuuden ja valheen ihmiset

Tässä nykyisessä maailmanajassamme taistelee kaksi vastakkaista voimaa. Näistä voimista johtuen täällä vaeltaa kaksi hyvin erilaista ihmisjoukkoa. Suurin joukko elää luonnollisen ihmisen elämää. He eivät tunne Jumalan teitä. Heitä johtaa valheen henki. Pienemmän joukon osaksi on tullut päästä Jumalan valittujen armojoukkoon. He ovat Jumalan rakastamia ihmisiä. He ovat ennalta määrättyjä iankaikkiseen elämään. On vaikea tosin ymmärtää tätä Jumalan käsittämätöntä armovallintaa. Se ei johdu millään lailla valittujen ansiollisuudesta. Valinta on yksin armosta. Nämä ihmiset ovat syntyneet kuitenkin Totuudesta ja heitä johtaa Totuuden Henki. Seuraavassa maailmanajassa nämä kaksi täysin erilaista joukkoa saavat myös aivan erilaisen perinnön – ansioittensa mukaan.

Puhumme tällä luennolla näistä ihmisistä ja voimista, jotka heitä johtaa ja hallitsee.

Roomalainen maaherra Pontius Pilatus kysyi parituhatta vuotta sitten kuulustellessaan Jeesukselta: ”*Mikä on totuus?*” Jeesus oli todennut omasta tehtävästään Pilatukselle näin: ”*Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.*” (Joh. 18:38).

Jeesus oli julkisen toimintansa aikana todistanut olevansa itse totuus: ”*...Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani*” (Joh. 14:6).

Ylipapillisessa rukouksessaan hän pyysi Isältä veljiensä puolesta: ”*Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus*” (Joh. 17:17). Puhuessaan opetuslapsilleen Pyhän Hengen välttämättömyydestä, hän sanoi: ”*Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen*” (Joh. 16:13).

Myöhemmin apostoli Johannes kirjoitti seurakuntalaisilleen. ”*En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta*” (1. Joh. 2:21). ”*Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.*” (1. Joh. 1:6–9).

Näistä opetuksista jo ymmärrämme, mitä ja kuka Totuus on ja ketkä noudattavat hänen sanaansa? Jokainen, joka on syntynyt Totuuden Hengestä, kuulee Jeesusta ja tottelee hänen sanaansa. Liisäyksenä voi sanoa: ainakin pitäisi. Joka muuta opettaa, ei tunne, eikä tottele häntä, hänen sanaansa. Sellainen vaeltaa valheessa ja ovat syystä pimeyden lapsi. Jeesus sanoi aikansa juutalaisille: ”*Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani. Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä. Mutta minua te ette usko, sentähden että minä*

sanon totuuden. " " (Joh. 8:43–45). Eikö tuo ollut aika pahasti sanottu perin hurskaista juutalaisista? Ei toki. Jeesus sanoi vain totuuden. Mutta pelkkä totuus on liian kova pala yksin kestää. Siksi Jeesus olikin täynnä armoa ja totuutta. Kääntymättömille ja pimeyttä rakastaville Jeesus on langettava kulmakivi ja kompastuksen kallio, johon he ruhjoutuvat (Room. 9:33; Matt. 21:42; Ap. t. 4:11; 1. Piet. 2:6). Valituille hän on armo ja laupeus ja kokonaan totuus (2. Tim. 1:2; Hepr. 4:16; 2. Joh. 1:3).

Ystävä: Mistä hengestä sinä olet syntyisin? Mistä henkesi on kotoisin? Ketä sinä seuraat? Mihin joukkoon sinä kuulut? Mitä omatuntosi sanoo?

Valheprofeetat

Apostoli Pietari muistuttaa: *"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia..."* (2. Piet. 2:1). Niinpä kautta aikojen useat opettajat ovat olleet, aivan suoraan sanoen, isästä perkeleestä ja ovat opettaneet oman isänsä sepittämiä valheita. Heitä on paljon myös nykypäivän kristillisyydessä. Heitä on ollut aina, mutta erityisesti lopun ajalla he tulevat harhauttamaan monia suurella voimalla. *"Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskooneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen."* (2. Tess. 2:7–12).

Nämä harhautuneet opettajat eivät ole ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, vaan ovat mielistyneet valheeseen. Sen tähden he ovat valheopettajia, olkoot kuinka hurskaita hyvänsä. Ja hyvin hurskaita he monesti ovatkin ja rakastavat ensimmäisiä paikkoja kokouksissaan.

Apostoli Juudas kirjoittaa heistä: *"He likapilkkaina teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemuillevat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä, rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu."* (Juud. 1:12–13). Tällaisia ihmisiä ovat myös monet aikamme uskontojohtajat.

Ahdas portti ja kaita tie

Kirkkomme opettaa - tai ainakin pitäisi opettaa - että kristillisen opin ja elämän ohjenuorana täytyy olla yksinomaan Raamattu ja vain Raamattu, ja että pelastumme yksin uskosta, yksin armosta, yksin Kristuksen tähden. Niin pitäisi opettaa, mutta miksi sitten ei opeteta?

Jeesus sanoo: *"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät. Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?"* (Matt. 7:13–16). *"Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta."* (Matt. 16:6).

Asia on vain niin, että rikkaan on vaikea mennä sisälle ahtaasta portista. Siksi monet jäävät luonnollisiksi ihmisiksi. Mitä viisaampi ja arvostetumpi ihminen, sitä vaikeampaa hänen on nöyrytyä parannukseen ja lapsenmielisyyteen. Ja kuitenkin se on ainoa tie valkeuteen (Joh. 8:32). Vain se, jonka Ihmisen Poika vapauttaa, on todella vapaa (Joh. 8:36).

Vapahtajamme Jeesus muistuttaa pimenevän maailmanajan ihmisille miten taivastie löytyy. Hän sanoo, että on kilvoiteltava se ensimmäinen kilvoitus, se, että päästään läpi ahtaan portin, eli tullaan vanhurskaiksi ja uudestisyntyneiksi Jumalan lapsiksi. Väärät, lammasnahkoihin pukeutuneet, uudestisyntymättömät ja uskosta osattomat paimenet eivät vain suostu sellaiseen, eivätkä tietenkään puhu sellaisesta. Vai oletko kuullut sellaista opetusta vaikkapa radion hartausohjelmissä? Tai ehkä sentään joku, jonka arvellaan olevan jonkin lahkon kannattaja, kerran pari vuodessa sellaisesta puhuu. Väärien profeettojen neuvoma tie on aina lavea ja helppo kulkea. He ovat tämän vuoksi raate-

levia susia. Upean kasukan alta saattaa pilkottaa pedon turkki. He juuri eksyttävät lauman lampaat. Mutta Jeesuksen opetus ahtaasta portista on monelle mahdoton jo ajatuksenakin, koska kuulijan omavanhurskaus on tehnyt hänestä niin isokokoisen, ettei hän mahdu näin pienestä reiästä menemään. ”*Minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.*” (Matt. 19:24). Monella on kertynyt niin paljon hengellistä rikkautta, ettei hän halua edes kuulla jostakin näin alentavasta, kuin puheesta ahtaasta portista. Fariseusten ja saddukeusten hapatuus on tätä omavanhurskautta ja ulkokultaisuutta.

Harva siis löytää portin elämän tielle. Näyttelijöitä on näin kirkot ja seurakunnat pullollaan. Moni luulee olevansa matkalla taivaaseen, koska väärät paimenet sitä koko ajan heille vakuuttelevat. Tällaiset opettajat eivät vain itse pysyttele ahtaassa portin väärällä puolella, vaan estävät muitakin sisälle pyrkiviä. ”*Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä.*” (Matt. 23:13).

Vihollisia

Kristuksen kirkolla, seurakunnilla ja niiden yksityisillä jäsenillä on kolme päävihollista. Niitä ovat saatana, maailma ja oma liha. Nämä turmiovallat pyrkivät horjuttamaan kulkijat oikealta tieltä, jopa estävät tulemasta heitä tälle tielle.

Ensinnäkin saatana pyrkii syöttämään Kristuksen lunastamaan ostolaumaan monenlaisia harhapoljeja ja väärää elämää. Valitettavan hyvin hän siinä myös onnistuu. Hänen salakavala työnsä vain lisääntyy aikojen lopulla.

Toiseksi tämän maailman henki haluaa kristillisyydestä itsensä näköistä. Se vaatii kristikansaa luopumaan ”vanhoillisuudestaan” ja totuttautumaan ”nykyajan todellisuuteen”, siihen missä nyt katsotaan eletävän. Nämä vaatimukset kasvavat koko ajan ja syvästi langennut kirkko häilyy kuin kuilun partaalla. Se etsii kuumeisesti pois ongelmasta, joka muodostuu kun pitäisi jollakin lailla totella Sanaa, mutta samalla olisi kumarrettava myös maailman vaatimuksia, tuon ihmisjoukon, joka osaltaan maksaa kirkon kuluja ja johtajienkin palkkoja.

Kolmanneksi ihmisen oma, turmeltunut luonto ei tahdo taipua tottelemaan Jumalaa. Se haluaa avarammat vedet toimiakseen oman tahtonsa mukaan. Siksi portti on ahdas ja tie kaita ja kuitenkin: vain niiden kautta mennään elämään.

Lopunajan liikkeet

Viimeisinä aikoina, lopun ajalla, tulee ihmiskuntaan myös uusia ja suuria epäkristillisiä uskontoja. Niissä on suuri lumo- ja viehätysvoima. Ne perustuvat johonkin, jota sanotaan niissä henkisyysdeksi. Myös kristillisyyteen soluttautuvat hurma- ja villihenkilöliikkeet lisääntyvät. Nämä henget pitävät suurta meteliä itsestään. Ne ovat lähteneet liikkeelle, kuten on jo todettu, saatanan vaikutuksesta ja kaikella valheen voimalla. Voimana heillä on ”lihan käsivarsi”, eli he itse. He puhuvat paljon itsestään. Heidän johtajansa ovat selkeästi narsistisia persoonia. He sitovat ihmisiä itseensä. Heidän voimansa on sielullista, ei hengellistä, vaikka näissä liikehdinnoissa puhutaan paljon ja suurella äänellä Pyhästä Hengestä. Näillä harhaliikkeillä voi olla niin suuri voima, niin että heitä ja heidän voimaansa suorastaan ihmetellään. Tuo voima saa tarvittaessa tulenkin lankeamaan taivaasta (Ilm. 13:13).

Näissä lopunajan liikkeissä pääpaino on siis ihmisessä, ihmeissä ja erilaisissa kokemuksissa. Ihmiset tehdään niissä suuriksi sankareiksi. Näissä liikkeissä esiintyy myös voimakasta kritiikkiä vanhoja kirkkolaitoksia ja kaikkea vanhaa kristillisyyttä kohtaan, jonka vuoksi ne tuntuvat olevan hyvinkin oikealla asialla. Maailman media tukee myös näitä liikkeitä. Näin nämä liikkeet ja niiden ihmiset saavat runsaasti julkisuutta, jota ilman he eivät pärjää. Näissä liikkeissä on myös jonkin verran oikeankuuloista opetusta, koska pimeyden ruhtinas esiintyy niissä valkeuden enkelinä (2. Kor. 11:13–15). Monet pinnalliset uskovatkaan eivät huomaa harhoja, jotka on kätkeyty upean julkisivun alle.

Suurin harhaanjohdettujen ihmisten joukko on Jeesuksen mainitsemat lavean tien kulkijat. Heihin lukeutuu tuiki jumalattomat, monenlaisissa saastaisuuksissa elävät ihmiset, kuolleet uskontoihmiset ja monet ihmeidenmetsästäjät. He ovat maailma, eli Baabel. Sitä ei voi Sanan mukaan parantaa: ”*Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. Jättäkää hänet ja men-*

käämme pois...' ” (Jer. 51:9). Jeesus rukoileekin vain omiensa puolesta, ei maailman. ”*Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun* ” (Joh. 17:9). Näitä maailman ihmisiä ovat siis myös kaikki ulkonaisesti kastetut, mutta omavanhurskaudessa ja tekopyhyudessa elävät, kääntymättömät ihmiset. Nämä ihmiset pitävät toki siitä, että myös heitä kutsutaan kristityiksi. He juuri katsovat kuuluvansa joukkoon, jota sanotaan kristikansaksi. Mutta ”heidän hedelmistään te tunnette heidät”. Väärät hedelmät tulevat ilmi muun muassa silloin kun yksityisessä ihmisessä tai ihmisyyhteisössä Herran todellinen voima alkaa ilmetä. Tällöin aina tämä valheveljien joukko käy sotajalalle. Kautta aikojen heitä on syystä sanottu kainilaisiksi veljiksi. Nämä ”veljet” tuovat myös aitoon kristillisyyteen mukanaan valheoppejaan ja sen mukaista maailmallista ja surutonta elämää. ”...*He salakuljettavat teidän keskuuteenne tuhoisia harhaoppeja, jopa kieltävät herransa, joka on ostanut heidät omikseen. Pian he kuitenkin saattavat itsensä tuohon. Heidän irstasta menoaan lähtevät monet seuraamaan, ja näiden takia totuuden tie tulee häväistyksi.*” (2. Piet. 2:1,2). Seuraavassa on pari esimerkkiä edellisen raamatunsanan toteutumisesta nykyaikana. Radion aamuhartauksista poimimme kaksi puheenvuoroa: ”...*kiusauskertomusten merkitys korostuu juuri siinä, että tuo kertomus tekee Jeesuksesta todellisen ihmisen, sinun ja minun kaltaisen, haavoittuvaisen ja turmelukselle alttiin.*” Ja: ”*Kristillinen sovitusoppi ei ole pudonnut taivaasta, vaan se on syntynyt joko Jeesuksen itsensä tai ensimmäisten kristittyjen tulkintana, joka liittyy koko Jeesuksen julkiseen toimintaan.*”

Näin he opettavat, nuo langenneet sielut, mutta heidän tietolähteensä eivät ole kotoisin Jumalasta, vaan heidän omasta pimeydestään ja pimeyden herralta.

Tähän harhautuneeseen joukkokuntaan kuuluu valitettavasti osa kansankirkkoamme ja sen seurakuntia, vanhoja herätysliikkeitä, sekä vapaiden suuntien yhteisöjä. Vain Herran valitsemat ihmiset säilyvät tässä myllerryksessä uskollisina. Näemme ja kuulemme koko ajan kuinka laitostunut ja maallistunut kristillisuus lankeaa yhä syvempiin harhoihin. Nämä kaksi ”synagogaa”, Herran oma seurakunta ja saatanan synagoga ovat täällä ajassa rinnakkain ja sisäkkäin (Ilm. 2:9; Ilm. 3:9). Mutta vielä emme saa ryhtyä niitä erottelemaan toisistaan. Jeesus neuvoo: ” *Antakaa molempain kasvava yhdessä elonleikkuuseen asti; ja elon aikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani.* ” (Matt. 13:30). Valheveljet, harhautuneet ihmiset ja saatanan synagoga, ovat Sanan mukaan tuota valhevehnää, rikkaviljaa ja lustetta.

Suurin harha

Jos katsotaan maallistuneen vanhemman kristillisyyden olevan vaikkapa oikealla puolella kaitaa tietä, vasemmalla puolella ovat monet aikamme ääriainekset. Joukot ovat kuin hännistä yhteen sidottuja kettuja ja edustavat samaa eksytystä (Marti Luther). Myös aikamme uudet sielulliset ääri liikkeitä kuuluvat tuohon samaan ja vanhaan, Sanasta ja Herran Hengestä luopuneeseen synagogaan, vaikka ovat päällisin puolin kovin erilaisia ulkoiselta näöltään.

Kuin virallistettu harhaoppi lähes kaikissa aikamme vanhoissa kirkoissa on väite, että kristillinen kastetoimitus vaikuttaa aina uskon ja uudestisyntymisen (ex opere operato). Kuitenkin Luterilaisen Kirkon Tunnustuskirjat opettaa aivan muuta. Seuraavassa on lyhyt lainaus Augsburgin tunnustuksen puolustuksesta.

XIII uskonkohta. SAKRAMENTTIEN LUKU JA KÄYTTÖ

...Tässä kohden me tuomitsemme skolastisten opettajien koko joukon, he kun selittävät, että sakramentit tuottavat armon sille, joka ei pane vastaan, pelkästään sen nojalla, että ne toimitetaan, ilman niiden hyväksikäyttäjän oikeaa mielen tilaa. On kerta kaikkiaan juutalainen ajatus, että meidät vanhurskautetaan ulkonaisen jumalanpalvelustoimituksen voimasta ilman sydämen oikeaa mielen tilaa, nimittäin uskoa. Silti tätä jumalantonta ja turmiollista käsitystä opetetaan kaikella arvovallalla koko paavikunnassa. Paavali torjuu tämän ja opettaa, ettei Aabrahamia vanhurskautettu ympärileikkauksella vaan että ympärileikkaus oli uskon harjoittamiseksi annettu merkki. Samoin mekin opetamme, että sakramenttien oikeaan käyttöön kuuluu lisäksi usko niihin liittyviin lupauksiin; usko ottaa vastaan sen, mitä on luvattu ja mitä juuri sakramentissa tarjotaan. Tämä ajatustapa on selkeä ja täysin varma. Lupauksesta ei ole mitään hyötyä, jollei sitä oteta vastaan uskolla...

On sanoin kuvaamatonta, kuinka paljon ja monenlaista väärinkäyttöä kirkossa on synnyttänyt tuo vimmattu käsitys sakramentin tehosta pelkästään ulkonaisen toimittamisen nojalla, ilman hyväksikäyttäjän oikeaa

mielentilaa. Tästä on johtunut tuo ääretön messujen häpäiseminen. Siitä kuitenkin tuonneimpana. Vanhoilta kirjoittajilta ei voida skolastikkojen tueksi tässä asiassa esittää yhtäkään kirjainta. Augustinus sanoo päinvastoin, että usko sakramenttiin vanhurskauttaa, ei sakramentti. Ja tuttu on Paavalin lause: (Room. 10:10) "Sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi."

Näin siis sanotaan Tunnustuskirjoissa, mutta näin ei luterilainen kirkko enää aikanamme yleisesti opeta! Joku harvinainen yksittäinen julistajapoikkeus on toki olemassa. Mitähän ihmeen tunnustuskirjoja sakramentalistit lukevat, kun he väittävät kirkkonsa Tunnustuskirjojen opettavan kasteessa automaattista uskoontuloa?

Jeesuksen ja apostolien kuvaukset viimeisen ajan kristillisyydestä, sen eri muodoissa, ovat käymässä ajassamme hyvin nopeasti toteen. Seurakunnasta, Kristuksen morsiamesta on tulossa haureuteen langennut portto. Se on näin entinen Kristuksen morsian. Jeesus puhuu paljon haureellisesta seurakunnasta. Se sukukunta on maailman hengen saastuttama kristillisuus, joka on antanut rakkautensa maailmalle. Tämä on suurin ja vaarallisin joukko ja ääriliike. Siksi meidän, jotka uskomme ja haluamme pysyä totuudessa, tulee olla erittäin tarkkaavaisia.

Pyhästä Hengestä

Pyhän Hengen yhtenä tehtävänä on johtaa meidät kaikkeen totuuteen. Todellisen kristillisyyden tuntee juuri siitä, että se pyrkii innokkaasti tähän totuuteen. Mutta Herran omat voi kyllä myös pelästyä ja luopua osasta totuutta. Kun totinenkin kilvoittelija näkee ympärillään sielullisia ääriliikkeitä, hän saattaa peloissaan luopua kaikesta, mikä liittyy Jumalan Hengen voimaan. Monet opettajatkin ovat tehneet niin. Mutta tällöin joudutaan kyllä ojasta allikkoon. Tärkeää ristin sanomaa saatetaan pitää niin tärkeänä, että luovutaan Jeesuksen ja apostolien muusta opetuksesta. Tällaiseen he eivät kuitenkaan neuvo. Eivät Raamatun ja erityisesti Uuden testamentin opetukset ole sellaisia, että osa niistä pitäisi hylätä, jotta sanoman ydin tulisi paremmin esille. Eivät Jeesuksen ja hänen apostoliensa opetukset ole keskenään kilpailutilanteessa. Apostoli Paavali ei halunnut puhua muusta kuin Kristuksesta ja hänestäkin vain ristiinnaulittuna, mutta kuitenkin hän opetti, varoitti, nuhteli ja muistutti myös kaikista muista tärkeistä uskonasioista seurakuntalaisia. Juuri häneltä olemme saaneet tervettä opetusta muun muassa armolahjoista. Toki pelastumisen kannalta Sanassa on erilaisia painoarvoja, mutta Jumalan tahdon mukaiseen elämään tarvitaan aina koko Sana.

Jumalan valtakunta ei esiinny vain sanoina, vaan voimana (1. Kor. 4:20; Room. 15:19; 1. Tess. 1:5). Ilman Pyhän Hengen voimaa kristillisuus on tyhjän arvoista, sanottiinpa tätä tosiasiaa vastaan mitä hyvänsä. Jeesus ei lähettänyt opetuslapsiaan julistamaan ylösnoussutta Herraa ilman ylhäältä tulevaa voimaa. Hän suorastaan varoitti opetuslapsiaan sellaisesta hulluudesta. Jos hän olisi toiminut toisin, hän olisi toiminut juuri niin kuin monet nykykristityt toimivat. Lopunajan kristillisyyden suurimpia puutteita on juuri se, että Jumalan Pyhän Hengen voima kielletään. "...heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta" (2 Tim. 3:5). Tämänsuuntaista, Hengen voiman kieltävää opetusta kuulee ajassamme liian usein. Ajatellaanko pelkän kristillisen aatteen vievän sanomaa eteenpäin? Tällaisen Hengettömän työn tulokset ovat - niin kuin tiedämme - surkeita. Ei niin saisi olla. Ei sellaisesta saarnasta ole mitään hengellistä hyötyä, jos hengellisesti kuollut papisto saarnastuolistaan ihmisviisauksia saarnaa. Mutta kun jotkut Hengen täyttämät opettajat alkoivat vaikkapa suurten herätysten aikana puhua ja opettaa – suurista puutteistaan huolimatta – maailma kauhistui ja pimeyden ruhtinas raivosi. Noina 1800-luvun herätysten aikoina hengellisesti kuolleita pappeja nimiteltiin usein "pölkyiksi", sillä niin kuivaa ja kolkkoa oli heidän opetuksensa. Se oli itse asiassa samanlaista kuin se on pääosin nykyaikanakin. Mutta kun elävät opettajat tuolloin alkoivat julistaa Hengen voimassa, niin jopas elämää syntyi. Näin kävi esimerkiksi Sievin kappeliseurakunnassa. Herännyt kansa iloitsi siitä, että vihdoinkin niiden "pölkköjen" tilalle oli saatu armovuosisaarnaajaksi elävä mies, kappalainen Henrik Schwartzberg. Tämä uusi hengenmies saarnasi voimakkaasti vanhaa hapatusta vastaan ja oli samalla pimeyden ruhtinaalle kauhistus. Hän totesikin eräänä sunnuntaina saarnassaan: "Perkele raivoaa kauheasti. Se hyppii ja potkii usein kuin löyhäpäinen, aivan kuin olisi kuoleman kidassa." (Veli Tuomi: Herran Tulet – romaani).

Tästä on kyse. Emme saa saarnata puolitotuuksia ja vieläpä ilman voimaa, kun voima on kuitenkin luvattu meille. Se, että aikamme sielulliset liikkeet korostavat voimaa ja henkeä, ei saa estää meitä toimimasta Pyhässä Hengessä. Jeesuksen lähettämät apostolit rukoilivat yhdessä: " *Ja nyt,*

Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta." Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti. " " (Ap.t. 4:29–31).

Edellisessä raamatunkohdassa on tallennettuna oikea tapa viedä Sanaa eteenpäin. Mutta juuri tätä toimintamallia ei monikaan julistaja uskalla ottaa käyttöön, koska he pelkäävät joutuvansa harhaan ja tulevansa harhaoppisyytösten kohteeksi. Johan siinä upea ”rokkikin” ryvetyisi! Mutta jos me uskovinakin toimimme voimattomina, olemme myös me jonkinlainen harhaliike. Pimeyden valtojen eräs tehtävä on pyrkiä vierottamaan Jumalan lapset pois Hengen voimasta ja korvata hänet inhimillisillä viisauksilla, filosofioilla ja pelkillä humanismin ihanteilla. Siksi saatana syöttää erityisesti omille kannattajilleen valhevoimaa ja harhaoppeja. Valitettavasti tästä johtuen myös aidot uskovat alkavat karsastaa puhetta ja opetusta Pyhästä Hengestä ja hänen mahdollisuuksistaan vastoin Jeesuksen ja apostolien opetusta. Vilpittömätkin uskovat arvostelevat usein armolahjojen käyttöä ja Jumalan voiman osoituksia. Kuitenkin Jeesus Kristus ja apostolit kehottivat rukoilemaan voimaa ja kiihkeästi tavoittelemaan kaikkia armolahjoja. Ilman niitä sanan kylvötyö ei tuota todellisia tuloksia. Emme saa sortua sellaiseen erehdykseen. Emme saa vastustaa Jumalan Pyhää Henkeä emmekä tehdä häntä murheelliseksi. Herra on lähettänyt meidätkin liikkeelle sanoen: *”Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.”* (Mark. 16:16–17). *”Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa”* (Matt. 10:8).

Aitoon julistukseen kuuluu aina myös Hengen sanoma ja todistus Jeesuksen Kristuksen uhrivierrestä sekä syntien anteeksisaamisesta. Hengellisesti kuolleet virkapaimenet eivät sellaista julista, oikeat opettajat siitä todistavat. Mikä on tämä todistus? *”Sillä kolme on, jotka todistavat: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä”* (1. Joh. 5:7,8).

Jos meillä on sanoma ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Kristuksesta ja raittiit Jumalan Hengen lahjat ja voima, emme kuulu tuolloin minkäänlaisiin tyhjäänpäiväisiin sensaatioliikkeisiin, emmekä edusta hengellisesti kuolleita ”pölkkyjä”. On pysyttävä raittiudessa. Mutta Hengen voimavarustuksen omaava julistaja ei ole useinkaan ”hovikelpoinen” aikamme voimattoman kristillisyyden keskellä. Jumalan totuuden sanassa ja hänen voimassaan elävät ihmiset on usein luokiteltu ja luokitellaan yhä lahkolaisiksi. Valitettavasti Kristuksen seuraajat eivät aina uskalla ottaa tätä taakkaa kantaksensa. Yhtenä vaikeutena on myös se, että Jumalan voimaa etsivä uskova saa varautua menettämään omat voimansa. Hänen on kuoltava omalle itselleen. ”En enää minä, vaan Kristus”. Näiden syiden vuoksi Hengessä elävät ihmiset ovat kovin harvinaisia. On myös helpompi piiloutua oman kuppikuntansa perinnäissäntöjen taakse.

Vielä kerran: Nykypäivän ääriilikkeissä ymmärretään sielulliset voimat siis usein Pyhän Hengen toiminnaksi ja on langettu syvälle moniin harhoihin ja lihan tekoihin. Vastaavasti jos näistä lihan teoista on osattukin tehdä toisaalla parannusta, on helposti luovuttu kaikista henkilöajoista ja Hengen voimasta. Silloin on luiskahdettu todellakin tienravista toiselle puolelle; ojasta allikkoon. Niin ei saa käydä, vaan on pysyttävä rohkeasti keskiteillä. Kummassakaan ojassa ei ole raitista elämää.

Elämme surkeaa hajaannuksen ja opittomuuden aikaa. Ihmiset juoksentelevat kuin hullut erilaisien villitysten perässä. *”...He ovat menettäneet järkensä, ja heidän uskonsa on kelvoton”* (2 Tim. 3:8). *”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyysä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.”* (2. Tim. 4:3–4). On oltava siis kaikessa raitis (2. Tim. 4:5; 1. Piet. 5:8).

”Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” (Matt. 24:11–14).

Amen.